

ca. 40,000 Kr. Da der samtidig er gjort meget fra Skolernes Side for at forøge Lærernes Lønninger (alene i „De forenede Latin- og Realskoler“ ere eksempelvis Lærerlønningerne i de sidste 2 Aar stegne med 15 pCt., d. v. s. en Stigning af 29,000 Kr. aarlig), vil det forstaas, at det er vanskeligt for Skolerne at magte Pensionssagen uden Hjælp fra det offentlige Side. Vi have tænkt at foreslaa, at de Lærere, der ere Medlemmer af Pensionskassen, skulde yde 2 pCt. af deres Gager, Skolerne 3 pCt., og vi tillade os gennem dette Andragende at ansøge det høje Ministerium om, at der fra Statens Side ydes 3 pCt. af samtlige Gager til en saadan Pensionskasse.

Til yderligere Støtte for dette Andragende tillade vi os at henvise til, at de ovenfor nævnte Skoler ikke blot udføre et stort og nyttigt Arbejde for den højere Undervisning, som er ganske uundværligt for Staten, men at de ogsaa i meget vidt Omfang gennem hele og halve Fripladser gøre deres til, at denne Undervisning kan komme de mange til gode, hvis pekuniære Forhold ellers vilde forbyde dem at faa Del deri. Da alene „De forenede Skoler“ aarlig bortgive 36,000 Kr. til hele eller delvise Fripladser (ca. 80 hele Fripladser), kan man ret sikkert gaa ud fra, at alle disse Skoler tilsammen yde en Hjælp af ikke under 50,000 Kr. aarlig til uformuendes Undervisning.

Medens de private og kommunale Latin- og Realskoler uden for København paa samme Maade som de rene Realskoler have et direkte Tilskud fra Staten, som i større eller mindre Omfang netop er beregnet paa at opretholde Fripladser, saa maa de københavnske Skoler gøre dette ved egne Midler. Ganske vist har Staten i de senere Aar ydet en Del af Københavns højere Skoler en betydningsfuld Støtte ved at paatage sig Garanti for visse aarlige Renteydelser og har netop derved gjort det muligt at foretage den ovennævnte Forbedring i Lærernes Vilkaar, men Omfanget af den Nytte, Skolerne have haft af denne Garanti, der jo ikke forvolder Staten nogen Udgift af nogen Art, saa længe den ikke bliver effektiv, begrænses som ovenfor sagt af de ugunstige Konjunkturer, der netop i de sidste Aar have ramt Skolerne.

Vi behøve ikke at fremhæve Betydningen af, at der for Lærerstanden skabes betryggende Pensionsforhold, da Staten ved sin Holdning over for Realskolerne har vist, at den ikke manglede Blik herfor, men skulle nøjes med at henvise til, at en Pensionering er saa meget mere nødvendig for Lærerstanden ved de private Skoler nu til Dags end tidligere, som det store Flertal af Lærerne ikke længere betragter deres Arbejde ved de private Skoler som en forbigaaende Virksomhed, men mere og mere gør Arbejdet ved disse Skoler til deres egentlige Livsgerning.

Ved de Skoler, hvorom det her gælder, virke for Tiden omtrent 450 Lærere og Lærerinder. Fraregne vi blandt disse dem, som kun i ringe Grad ere knyttede til Skolerne, og anslaaes saadannes Tal til omtrent 100, bliver der tilbage 350 Lærere og Lærerinder, hvem en Pensionering som den her omhandlede vilde komme til gode. Disses Lønninger kunne nu for 36 Timer ugentlig udgøre mellem 1,700 og 2,600 Kr. aarlig. Det vil erkendes, at der heraf ikke tør fradrages over 2 pCt. til Pensioneringen.

Ved Loven af 2. Maj 1902 er det af Lovgivningsmagten erkendt, at der for Staten kan være Føje til at støtte Læreres Pensionering, idet der efter denne Lovs § 1 til Pensionering af Lærere ved de i Loven nævnte Skoler kan ydes et Tilskud af Statskassen svarende til 2 pCt. af den samlede Lærerløn ved Skolerne, hvilket nærmere er ordnet ved Bekendtgørelse af 7. Juli 1902.

Idet vi have troet at turde tage dette til Forbillede, bede vi dog om, at Procenten maa blive sat til 3 pCt., dels af Hensyn til, at der, som nævnt, ikke i øvrigt ydes noget Statstilskud til de højere københavnske Skoler, dels fordi det uden dette ikke vil være gør ligt at tilvejebringe en rimelig Pension, idet Skolerne selv efter deres hele økonomiske Stilling ikke tør paatage sig en større Ydelse end ligeledes 3 pCt. af Lærerlønningerne.

Vi tillade os da at andrage om, at der af det høje Ministerium — om det var muligt endnu i indeværende Rigsdagssamling — maatte blive fremsat et Lovforslag, gaaende ud paa at

saafremt der ved de fuldstændige højere Almenskoler i København og paa Frederiksberg dannes en fælles Pensionskasse for disse Skolers Personale, til hvilken Kasse de pensionsberettigede tilskyde 2 pCt. af deres Lønninger og de paagældende Skoler 3 pCt. af samtlige Lærerlønninger, skal der af Ministeriet kunne tilstaaes en saadan